

державою передових технологій («мінус» 14 позицій). Найбільший регрес (відразу на 16 місць) зафіксовано за показником «взаємодія між галузями і університетами в області НДДКР». Такий стан справ – наслідок мізерних бюджетів виділяються державою на науку (менш 0,25 % ВВП), що стимулює відтік вчених з України, і триваючої деіндустріалізації.

В глобальному економічному процесі участь України обмежена рядом факторів. По-перше, слід звернути увагу на зниження обсягів випуску та реалізації вітчизняної продукції, зношену техніко-виробничу базу та скорочення кількості малого та середнього бізнесу.

Таким чином, попри позитивні ефекти, які чинить глобалізація на світогосподарський розвиток, інтеграції України у світовий економічний простір має передувати етап якісного і кількісного вдосконалення національної економічної системи на основі підвищення ефективності використання наявних ресурсів, інвестицій, технологій, формування конкурентного середовища і конкурентоспроможності національних виробників на внутрішніх ринках. По мірі здійснення комплексу заходів щодо приведення різних сфер суспільного життя країни до рівня стандартів розвинутих країн, вона зможе з часом органічно вписатися в світові економічні структури та стати привабливою для інвесторів з точки зору ведення підприємницької діяльності.

Список використаних джерел:

1. Свида І. В. Підвалини сталого розвитку України в умовах глобалізації [Електронний ресурс] / І. В. Свида. – Режим доступу : http://soskin.info/userfiles/file/2014/11-12_2014/Svyda.pdf
2. KOF Index of Globalization [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://globalization.kof.ethz.ch>

Кушніт А. Г., Тімар І. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ СТАРТАПІВ В УКРАЇНІ

В сучасних мінливих економічних умовах підприємці знаходяться в постійному пошуку нових підходів та концепцій розвитку бізнесу, шляхів удосконалення підприємницької діяльності. Це супроводжується постійним запуском нових проектів, виникненням нових бізнес-ідей, впровадженням інноваційних

технологій в бізнес. В українських реаліях стартапи залишаються не надто розповсюдженою, але досить перспективною формою створення та розвитку бізнесу.

Найпоширеніше визначення стартапу дав Стів Бланк: Стартап – це тимчасова організація, створена для пошуку повторюваної, масштабованої і стійкої бізнес-моделі [1]. Стартапом вважають нещодавно створену компанію (іноді поки що не зареєстровану, але плануючу офіційну реєстрацію), яка створює власний бізнес, використовуючи інноваційні підходи, знаходиться на стадії завоювання ринку та має обмежені ресурси, перш за все фінансові. Характерною особливістю стартапів є обмеженість фінансових ресурсів, що гальмує розвиток компанії та її просунення на ринок.

Найвідомішими світовими стартапами можна назвати Facebook, Wikipedia, V Kontakte та навіть Apple Inc. На українському ринку, звісно, стартапи менших масштабів. Втім, вони теж є перспективними та успішними і навіть всесвітньо-відомими.

Значні темпи розвитку стартапів останнім часом пояснюються певними сприятливими умовами, такими як значна мінливість зовнішнього бізнес-середовища, зростання вимог та очікувань споживачів товарів та послуг, інертність великих компаній та фірм.

Успішний розвиток стартапу залежить від трьох основних факторів:

1. Наявність особливої ідеї. Традиційно будь який бізнес розпочинається з ідеї, але ідея для стартапу з урахуванням її перспективності сама по собі є досить коштовною.

2. Наявність ефективної команди виконавців. Творцем стартапу як правило є молода людина, завданням якої є формування команди для розробки та впровадження бізнес ідеї

3. Наявність фінансування в достатніх обсягах.

Виникнення підприємницької ідеї, яку планується реалізувати командою виконавців, є основою створення стартапу, а відсутність необхідного фінансування може стати певним (іноді критичним) обмеженням його розвитку. Іноді стартап являє собою бізнес-план, для залучення інвестицій. Практичний досвід показує, що інвестиції в стартапи можуть варіюватись від одної тисячі до кількох мільйонів доларів. Якщо власник стартапу не має достатніх коштів для самофінансування свого бізнесу, він вимушений шукати зовнішніх інвесторів.

Існують різні шляхи пошуку інвесторів та способи фінансування стартапів. На основі аналізу літературних джерел та практичних підходів можна виділити найпоширеніші з них [2]:

- бізнес-інкубатори, які крім фінансування можуть надавати іншу допомогу стартаперам (проводити тренінги та стажування, надавати консультаційні послуги та інфраструктурні об'єкти, допомагати в маркетингових дослідженнях та підготовці бізнес-плану, тощо)

- бізнес-акселератори, які допускають до роботи лише ретельно відібрані проекти;

- венчурні фонди, які йдуть на підвищений ризик при фінансуванні стартапу, з метою отримання надприбутків при відносно невеликих сумах вкладених коштів;

- бізнес-ангели, порівняно нова форма інвестування в нашій країні, що передбачає вкладення коштів інвестора в стартап на початковому етапі, в обмін на частку власності в майбутньому бізнесі. Українські бізнес-ангели бувають трьох видів: досвідчені бізнесмени, готові допомагати початківцям, топ-менеджери крупних компаній, співробітники венчурних компаній, які бажають інвестувати власні кошти;

- краудфандинг, тобто фінансування за рахунок об'єднання грошових коштів та ресурсів різних людей, які готові підтримати підприємницькі ідеї що їм сподобались;

- Initial Public Offering (IPO), або первинна відкрита пропозиція, усім зацікавленим інвесторам;

- «розумні гроші» спосіб фінансування при якому інвестор вкладає не тільки гроші, а й власний досвід, знання, вміння, компетенції, зв'язки, тощо;

- «ЗД: домашні, дурні, друзі», тобто звернення за фінансовою допомогою до близьких людей;

- Цільове фінансування, в тому числі за рахунок державних коштів та цільових програм спеціалізованих установ та організацій

Вибір моделі фінансування стартапу є досить складним та важливим завданням для власника бізнесу та автора ідеї. На прийняте рішення мають вплив такі чинники як особливості інвестора, наявність власних ресурсів та можливостей, специфіка бізнес-ідеї, репутація стартап-компанії, масштаби її

діяльності. При цьому не варто відкидати загальноекономічні фактори, стан економіки та ринку. Головне при виборі інвестора пам'ятати, що від обраної моделі фінансування напряду залежать перспективи розвитку бізнесу.

Список використаних джерел:

1. Blank S. G. The Four Steps to the Epiphany / S. G. Blank. – М. : Cafepress, 2005. – 176 с.
2. Івашова Н. В. Моделі фінансування стартапів / Н. В. Івашова, М. В. Василенко // Економічні проблеми сталого розвитку : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., присвяченої пам'яті проф. Балацького О. Ф. (м. Суми, 24–26 квітня 2013 р.) : у 4 т. / за заг. ред. О. В. Прокопенко. – Суми : Сумський державний університет, 2013. – Т. 4. – С. 113–114.
3. Характерні риси стартапів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://pro-biznes.com.ua>
4. Що таке стартап? [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://biznesua.com.ua/shho-take-startap>
5. Гринько Т. В. Формирование механизма инновационного развития предприятия / Т. В. Гринько // Інвестиції: практика та досвід. – 2011. – № 7. – С. 18–22.

Лозицький Я. Р., Марухно П. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ВПЛИВ ТІНЬОВОЇ ЕКОНОМІКА НА ЕКОНОМІКУ КРАЇНИ

Останнім часом зростають масштаби та негативні наслідки тіньової економіки на економічні системи практично всіх країн, тому питанням впливу даного явища на економічні системи приділяється все більше уваги.

Тіньова економіка присутня у будь-якій країні, як вже було сказано, але в Україні її рівень досить високий.

Через тіньові економічні процеси в нашій країні виникає суттєвий та мабуть основний бар'єр до інтеграції нашої держави у євро спільноту та розвитку конкурентоспроможності на зовнішньому ринку. Тіньова економіка країни руйнує соціальні стандарти життя населення, перешкоджаючи підвищувати якість життя. Вона відображає активні протизаконні економічні процеси, є проекцією високого рівня корумпованості державних чиновників та недосконалості правової і податкової культури. Питання своєчасного виявлення тіньових процесів та протидія ним являються в нинішніх умовах економічної кризи вкрай актуальними.

Дослідження описаного явища представляє надто складний процес і викликає великий інтерес у науковців. Протизаконні дії в економіці можуть спостерігати пересічні громадяни, не маючи навіть спеціальної економічної